

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

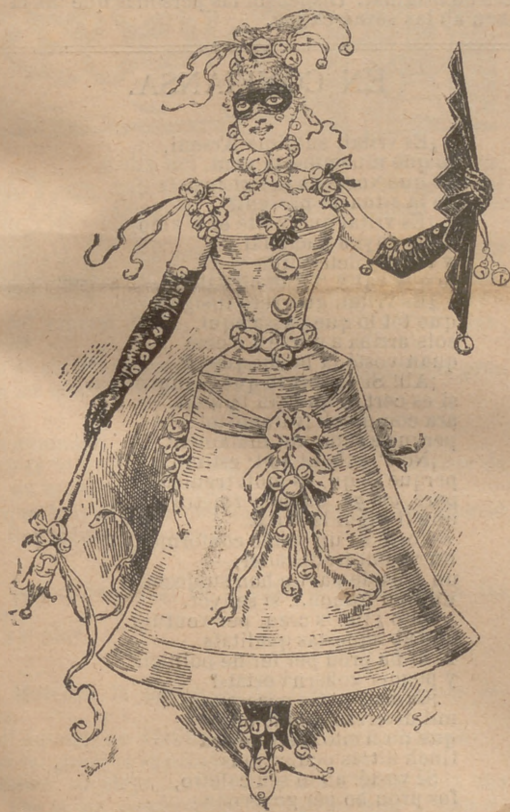
CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' ista de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.

CARNAVAL DE 1886. LO FIGURÍ DE LA CAMPANA.

À LAS NOSTRAS LECTORAS.

Per si en aquest Carnaval volen disfressarse bé, doném, pel que pugui sè, aquest figurí especial. En ell hi trobaran gracia, elegancia, senzillesa, fre-cura, chic, esbellec y, sobre tot, democracia

LOS DESORDRES DE LONDRES.

ONÉM en lo present número alguns grabats que representan de una manera autèntica 'ls grans desórds ocorreguts en la ciutat de Londres. Allá, com en casi totas las naciones d' Europa, la industria atravessa

una crisis espantosa; pero allá, per ser tant gran lo número dels treballadors, se sent més que en altres puestos la fam, la miseria y la desesperació.

Pèl dia 8 del corrent, á las 3 de la tarde, estavan convocats en la grandiosa plassa de Trafalgar los obrers sense feyna de la ciutat, dels arrabals y dels pobles de la provincia que tinguessen á bè acudirhi.

S' aprofitá d' aquesta convocatoria 'l comité de la federació socialista, y organisá un altre meeting que devía celebrarse en la mateixa plassa

En aquell siti van trobarse confosos los uns y 'ls altres. Es inútil dir que si 'ls treballadors sense feyna tractavan simplement de demanar treball, los socialistas ne duyan una de preparada.

Comensaren los discursos, los uns pacífichs, los altres belicosos: dels oradors los uns eran aplaudits, los altres xiulats; fins á algun que no sabia dar gust á tothom, van ferli pendre un bany dintre de un sortidor.

En tot aixó la multitud anava augmentant: l' escándol atreya concurrents. s' omplian los balcon y terrats y mentres un orador socialista proposava dirigirse al Parlament, volar l' edifici, saquejar las botigas y despullar als transeunts, vá desembocar per una cantonada una turba de socialistas ab una bandera que ostentava la següent inscripció: *Traball: pá ó sanch*

Entre 'ls socialistas que ab més ardor peroravan s' hi distingian un tal Hyndman y Burns, que predicavan que 'l poble no hav á d' esperar res del govern, ni del parlament, sinó de la revolució y qu' era precis comensarla en aquell mateix moment.

Poch després va passar una caravana d' elefants destinats á un Circo y precedits de una música que va distreure als concurrents; pero 'l citat Hyndman, perorava ab veu potent, exclamant: «Si 'ls milers de personas aqui reunidas tinguessen lo valor de uns pochos que jo 'n conech, molt prompté s' acabaria l' actual estat de cosas. Ab 500 homes que 'm segueixin n' hi ha pro. De vosaltres depèn la victoria.»

Aquestas paraulas van encendre las passions y 'l seu company Burns va rematxarlas dihent: «Es preferible morir lluytant á morirse de fam. ¿Me prometeu seguirme?»

Moltas mans van alsarse y molts concurrents van corre darrera dels oradors escampantse per plassas y carrers, com una riuada, trencant fanals, los cristalls dels aparadors, apedregant varios hotels y clubs, saquejant algunas botigas, detenint alguns carruatjes y robant las joyas á las senyoras que 'ls ocupavan.

Alguns amos de tendas van defensarse, revólver en má, salvant aixis los seus béns. Altres que no van tenir la mateixa sort de trovarse previnguts, van ser tí rats per terra y maltractats per las turbas.

Es impossible donar una idea cabal de aquests desórds que van pendre desseguida un carácter molt grave Tothom feya lo que volia, y 'ls polissons eran impotents per contenir á las masses desbordadas.

Que 'l conflicte estava preparat ho demostren las pedras que tiravan los autors de aquellas hassanyas que no procedian del puesto ahont eran tiradas, ni tampoch de la plassa de Trafalgar. S' assegura que molts de las personas que van assistir al meeting ja duyan las butxacas molt abultadas, suposantse que las tenian plenas de pedras, previnguts per ferne us quan convingués.

Tals han sigut los desórds de Londres, que tant han donat que parlar, y que nosaltres reproduhim per medi del grabat.

Europa entera s' ha conmogut davant de uns sucesos tant extraordinaris.

Tothom s' ha alarmat. Tothom... menos los inglesos. Se pot dir que á Madrid van pendre's més precaucions que á Londres mateix, com si l' eco de aquella serracina fos més temible que la bullanga mateixa

¿Y á cuántas consideracions se prestan los desórds de Londres!

Si haguessen ocorregut á Paris ¡ay, pobre república francesa! ¡Y com l' haurian posada! ¡Ja no hi hauria avuy per hont agafarla!

Y pensar que ha passat tot aixó dintre de una monarquia secular, mare y exemple de totas las monarquias...

¿Qué hi diuhen los monárquichs? ¡Ah! Y cuydado que no s' ha fusellat á ningú, que no s' ha embarcat á ningú... y que ni siquiera s' han prés los inglesos lo treball de proclamar l' estat de siti...

¿Es que la monarquia es tant vella, que no serveix ni per prevenir, ni per castigar ab má forta aquestas perturbacions?

¡Llavors que l' endressin al sostre-mort!

P. K.

CONSPIRACIÓ NÚM. 34,758.

RAN tarrabastall en tots los centros oficials de Madrid. Los polissons pujan y baixan, los municipals baixan y pujan, los comissaris vigilan los inspectors ensuman: tothom fa 'l cap viu y está ull alerta, seguint las instruccions del distingit y elegant

conde de Xiquena. La cosa no es per menos: lo bon conde ha trobat varios fils escampats al mitj del carrer, y 'l seu instint li ha fet comprendre que son fils d' una conspiració.

Quan los treballs preliminars están ja á punt de carmetlo y tè presas las entradas y sortidas y forats y amagatalls, la primera autoritat civil de Madrid se presenta á casa 'l senyor Sagasta, procurant fer una cara ben espantada y á la altura de las circunstancias.

Lo president del Ministeri 'l reb immediatament.

—¿Qué tè, conde? ¿qué hi ha alguna novedat?

—La patria está en perill.

En Sagasta fa un brinco y 's palpa 'l ventre.

—Hi descubert un complot,—continúa dihent lo conde—una conspiració de las més furibundas y espantosas. S'ense la mèva diligencia, á horas d' ara potser de Madrid ja no se 'n cantaria gall ni gallina...

—¿Es á dir que ja está tot sofocat?

—No senyor: ara 'ns hi aném á posar: primer hi volgut que vostè se n' enterés, per si tenia alguna instrucció que donarme.

que 'l destino avuy li ha dut.
Vosté era un home à propòsit
per... ¡qué diable li diré!
Per sè un lampista notable...
ó millor, per botiguè.
¡Botiguè! ¡Quina existencial!
Aquest era 'l gran filon
per explotá ab santa calma,
lluny del estruendo del món.
¿Qui més felis y més guapo
y més trempat que vosté?
¿Qui li vindria ab xeringas?
¿Qué li faltaria? Re.
No tindria de cuydarse
de la marxa del Estat,
ni de mirar si 'ls ministres
fan tal ó qual disbarat.
No hauria de passá 'ls vespres
conjurant certs embolichs,
ni vigilant als contraris,
ni dant ordres als amichs.
Dormiria com un àngel,
podria estarse al café,
libre de fatichs y angúnias
que no s' han fet per vosté.
Y, per últim, no tindria
d' aguantá 'ls frenétichs vols
que li están armant á coro
setze milions d' espanyols.
¡Crèguim! Déixis de puntillos,
enviuh tot á fregar:
si t'è valor, com jo penso,
encara 's pot arreglar.
Digui á n' al senyor Sagasta
que se 'n vaji en nom de Dèu,
y sense embuts ni caborias
posi en planta 'l consell mèu.
Busquis una botigueta
en un carrer retirat,
olvidantse desde luego
de lo qu' es y del que ha estat.
Y acabi la seva vida
procurantse instants tranquils,
acanant cinta y cretona
y venent betas y fils.

C. GUMÀ.

o dia del aniversari de la República,
cap al tart, lo salò de conferéncias del
Congrés estava completament ilumi-
nat.
La gent, al passar, deya:—¿Y are?
¿Qu' es aixó? ¿Es qu' en aquesta ma-
teixa casa ahont van desferla las bayo-
netas del general Pavia, are li fan una funció de des-
agrarist?

Res d' aixó: era simplement que 'ls lampistas pro-
bavan los efectos de un contador de gas.

¡Un contador!
Aixó es 'lo que 's necessita, pero no un contador de
gas... un contador d' horas.
Perque senyali quan convinga la de la proclamació
de la República.

Lo pobre Sr. Pidal t'è cinquanta perdigons á las
camas.
¿Y a l' ala?

En Moret t'è la pretensió de treure cinquanta di-
putats.
Y d' aquests ne destina divuit ó vint á Catalunya.
Que tal, ¿qué 'ls sembla?
—Home, 'm deya un elector, á mí 'm sembla una
cosa: que si las eleccions se fan aquí, com s' han de
fer, los candidats de 'n Moret, aquí 's tornarán morats.

Vaja, ja tenim un' altre diari á Barcelona.
Se titula *El Monitor*, y defensa á n' en Romero Ro-
bledo.
La causa de aquest titol s' explica clarament.
Se titula *Monitor*, perque vol tenir *monita*.
A no ser que com que *monitor* es un barco ab co-
rassa, ell se proposi demostrar qu' en materia de
aprensions esta blindat y acorassat.

O sino mirin aquí 'ls traucheixo un suelto que pu-
blicava l' altre dia, dirigit á sos antichs amichs, los
conservadors canovins de la Rambla de Santa Mónica,
qual local proposa que s' adorni ab aqueixas figuras.
I. Figura decorativa: Ciutadilla.—II. Figura de ta-
pis, Vehils.—III. Figura de relumbrón: Planas (J. M.)
—IV. Figura de moviment, Faura.—V. Figura retó-
rica, Castelar.—VI. Figura geométrica (esfera), Font-
rodona.—VII. Figuras irregulars, Coll y Pujol.—VIII.
Figuras de cera, Bosch y Labrés, Nicolau, Girona,
M. Ferrer, Vilaseca, Benet y Colom y Bosch y Puig.—
IX. Figuras musicals (en diapason alt) Roselló.—X.
Figuras trencadas, Planas (M.)—XI. Figuras modelo,

Solá y Sert.—XII. Figuras celestes, cap.—Figuróns,
Roselló y demès colaboradors del diari nomada.»

Las figuras mencionadas poden respondre al órgano
romerista:
Vosaltres no teniu tantas figuras; pero 'n teniu una
que val per totes:
Figureta de pessebre: Tort y Martorell.

Pèl vols de Figueras s' han celebrat algunas reunions
de alguns cabecillas carlistas, á las quals hi han con-
corregut també varios capellans.
¡Oh mansuetut cristianal
Ja ho diu l' Evangeli:
—«Estiméuvos los uns als altres... y fomentéu gue-
rras civils.»

Los inventors de la *Nova unió liberal* sembla que
han tingut de plegar, per ara, en vista del poch negoci
que feyan.

Durant lo periodo de las negociacions han donat set
ó vuyt banquetes.
Y 'ls que hi han assistit, si bè deploran lo fracás de
la *Nova unió*, s' aconsolan pensant en los dinars y di-
hent ab cara compungida:
—*¡A lgo se pesca!*

Lo d' Inglaterra encare dura; los últims telégramas
diuhén:

«Los periódichs socialistas *redoblan* los seus atachs
á las classes altas.»
«Los obrers *redoblan* las tentativas de motins.»
«Lo govern *redobla* las precaucions.»
Se veu que alló deu ser un timbal.
Tothom está *redoblant*.

A Madrit ja hi ha la *República española*.
¡Eyl! Per are no es més que un periódich polítich:
ab lo temps potser se convertirá .. en *ilustració*.

Don Carlos ha escrit las sévas memorias.
¡Honrats pares de familia, procuréu que 'ls vostres
fills no atrapin un llibre d' aquestos, si s' arriba á pu-
blicar!
¡Cuydado ab semblants porquerias! ¡Ex!

Al ferse la proba de la forsa explosiva dels cartux-
os perteneixents á la terrible conspiració descuberta
á Madrit, va resultar que ab prou feynas s' encenian,
redubintse l' efecte á una petita llamarada... y prou.
—Ja sè qu' es aixó—diu que va exclamar lo conde
de Xiquena al enterarsen,—es que aquestos cartuxos
están *venuts*: per xó callan.

Un grupo d' esquerrans de Madrit ha celebrat una
reunió ¡may dirian ahont?
En una casa de banys.
Aquestos si que si 's troban ab los papers mullats,
no podran queixarse.

«Lo govern rus s' ha colocat definitivament frente á
la *Sublime Porta*.»
Vaja: fa de porter.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Dinou-Onse.*
2. ANAGRAMA.—*Satan Natas-Santa.*
3. INTRÍNGULIS.—*Mars-Mar-Ma-M.*
4. TRENCA-CLOSCAS.—*La trompeta de la sal.*
5. GEROGLIFICH.—*Lo notari t'è notaría.*

XARADA.

May troban res á bon preu
'ls avaros, pues *primera*
crehuen qu' es, en sa ceguera,
encara que 'ls ho donguen,
als joves, los seus companys
'ls diuhén que fan *segona*,
si detrás d' una minyona
passan trenta mil afanys;
N' *Tot* es un ciutadà
que vol dominar la Espanya,
pero t'è una tos estranya
que á la tomba l' tirarà.

CUCUT DE LAS FONTS.

SINONIMIA.

Senyor *Tot*, tingui *total*
que si no 'm satisfá 'l *tot*
lo portaré al tribunal.

LO NGY DE LA DIDA.

GEROGLÍFICH.

I
S
II S II
CID AIR
EI

S. UST.

ÚLTIMA HORA

ESTRENO DEL DRAMA ¡MAL PARE! EN LO TEATRO DE NOVEDATS.

Opinió de la premsa de dijous.

La *Publicitat* en sa edició del mati, no podent donar
compte per falta de temps del éxit de l' obra la califica
de verdaderament notable y diu que demostra grans
condicions d' escritor dramátich en son autor y afe-
geix:

«A dos quarts de dotze se havian representat los tres
primers actes en los que hi ha escenas de vivíssim, de
palpitant interés y tipos dibuixats ab maestría.

»L' éxit sigué tant ruidós com merescut, sent cridat
l' autor al prosceni repetidas vegadas.»
La *Renaixensa*, reservant ocuparse de l' obra ab més
extensió, consigna que la concurrència numerosa que
ocupava 'l teatro, aplaudí un sens número de vegadas
al autor y als actors de son notable producció, essent
cridats á las taulas repetidament, sobre tot en l' acte
tercer, que va ser lo que més emocioná al públich.

Lo *Diari de Barcelona* dedica á l' obra un llarch suelto.
Diu que l' obra pertany al género francès; qu' en sos
primers actes recorda las obras de Sardou y de Dumas;
y en los altres dos entra en lo melodrama. Consigna
que 'l fi es moral; pero que la pintura del vicis es massa
viva. Reconeix que l' argument de *¡Mal pare!* t'è interés
en tots los actes que s' desarrolla ab naturalitat y sense
efectes forçats en lo primer y segon actes S' ocupa
dels personatjes, fent notar que tenen molt relleu y
que algun d' ells se sembla á alguna persona coneguda.
Lamenta no obstant las tendencias del modern
teatro francès que segueix l' obra del Sr. Roca.

En lo desarrollo de l' obra, afegeix, ha demostrat lo
Sr. Roca y Roca molta habilitat y coneixement del
teatro. Per atreure l' atenció del auditori no acut á
efectes de relumbrón, á escepció empero de l' escena
melo-dramática del robo en l' acte quart, y á pesar de
aixó, logra que l' interés se sostinga durant tota la pro-
ducció y de un modo especial en los tres actes pri-
mers. Alguna inverossimilitut que, segons havém in-
dicat, s' adverteix en l' escena, no perjudica al interés
general del drama. Contribuheixen á sostenir-lo las es-
cenas bèn trassadas que se succeheixen las unas á las
altres ab diálech mogut, salpicat en determinats mo-
ments de xistes de bona lley y de pensaments d' efec-
te, encare qu' en los últims actes ab la tendencia
social, més ó menos encuberta que té també 'l melo-
drama francès.»

El *Barcelonés* dona compte de la primera impresió de
l' obra en un suelto concis; pero expressiu:
«Notable baix tots conceptes es lo drama *¡Mal pare!*
de D. Joseph Roca y Roca, estrenat anit en lo Teatro
de *Novedats*, pues ademés de la novedat del assumo
o la pulcritud del llenguatge y l' observador estudi que
demostran los tipos, es obra atrevida, de desarrollo
gegant y desenllas complert. L' éxit sigué ruidós y l'
autor rebé una ovació.»

La *Crónica de Cataluña* dedica á l' obra un entusiasta
article. Consigna que l' éxit sigué satisfactori y justi-
ficat: diu que 'l drama *¡Mal pare!* inicia un nou derro-
tero pèls autors qu' escriuhén pèl nostre teatro pro-
vincial y qu' está destinat, no com molts produccions
á viure sols en la temporada en que s' estrenan, sino á
tenir llarga existencia y á ser representat en tots los
teatros ahont funcionan companyias catalanas.

Reconeix que tots los elements del drama que ha
adoptat l' autor per formar l' argument y desarrollarlo
ab maestría, están presos de la vida real. Analisa y
justifica 'l carácter de cada personatge y diu:

«Conforme anava coneixent l' espectador lo carácter
de cada un d' ells, si era persona observadora s' diria:
«Ja n' hi conegut algun que s' hi sembla.»

«Lo millor acte de l' obra es lo tercer. Son interés
creix per moments, los efectos escènichs están trassats
ab maestría y hi ha en ell escenas dignas dels millors
dramaturgos. Qui concebeix y desarrolla un acte com
lo tercer de *¡Mal pare!* es digne de figurar entre 'ls au-
tors de primera linea.»

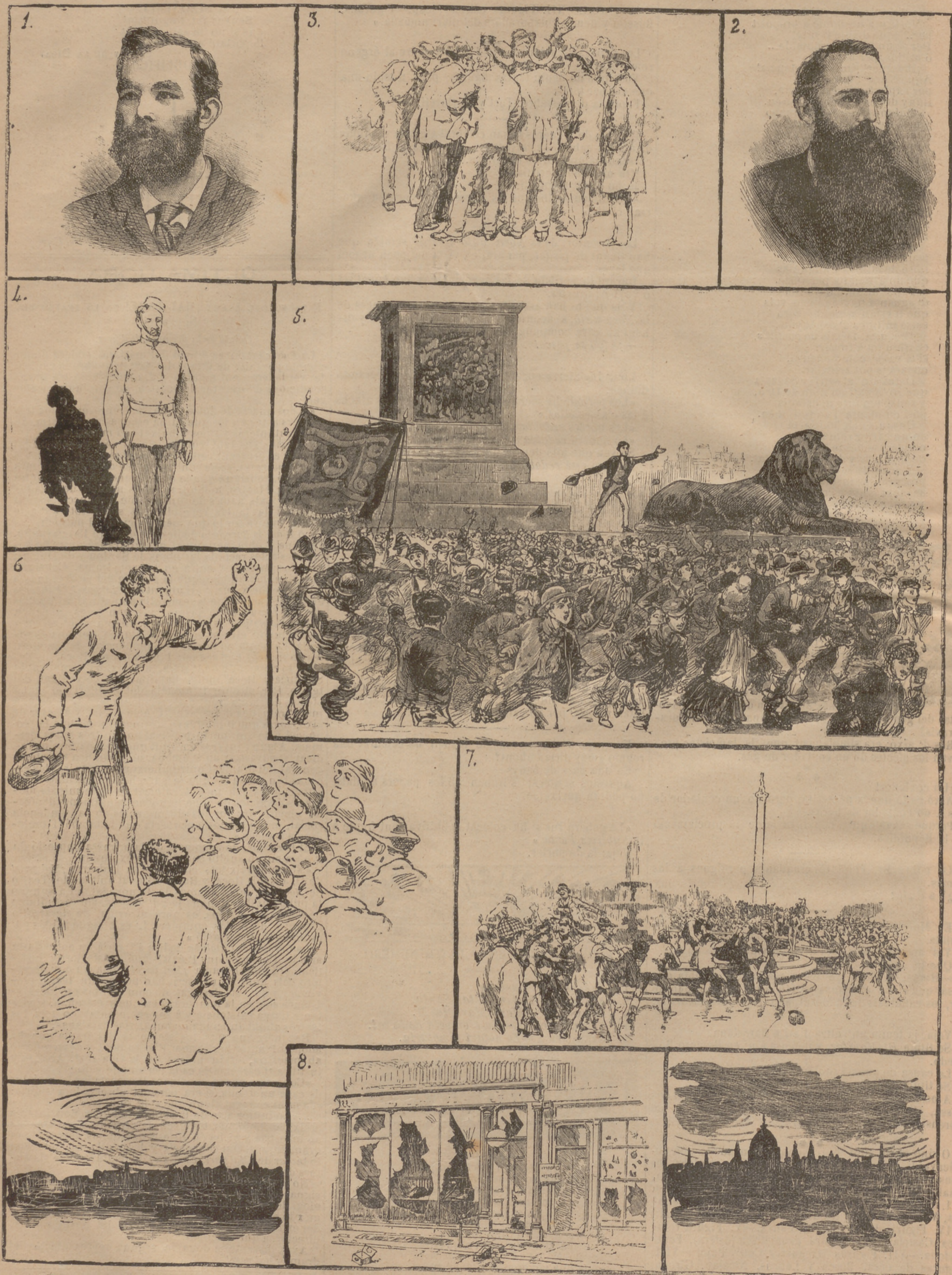
No podém ser més extensos: nos falta l' espay. Con-
signarém tant sols que tots los periódichs s' ocupan ab
elogi de l' execució confiada á la companyia que diri-
geix lo Sr. Tutau. Las opinions transcritas donan idea
del éxit inmens alcansat per l' obra del nostre estimat
director, á qui felicitem.

Avuy dissapte se dona la segona representació del
drama *¡Mal pare!*

LOPEZ. Editor — Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23

DESORDRES DE LONDRES.
 (Croquis y dibujos del natural. Extraets de la «Illustrated London News»).

1. L' agitador J. Burns.—2. L' agitador Hyndman.—3. Un orador del meeting excitant á la multitud.—4. Un agent de policia.—5. Atach de la policia als alborotadors en la Plassa de Trafalgar.—6. Un orador dels obrers en vaga.—7. Los socialistas tirant al surtidor á un orador que no es del seu agrado.—8. Aspecte de las botigas saquejadas.